

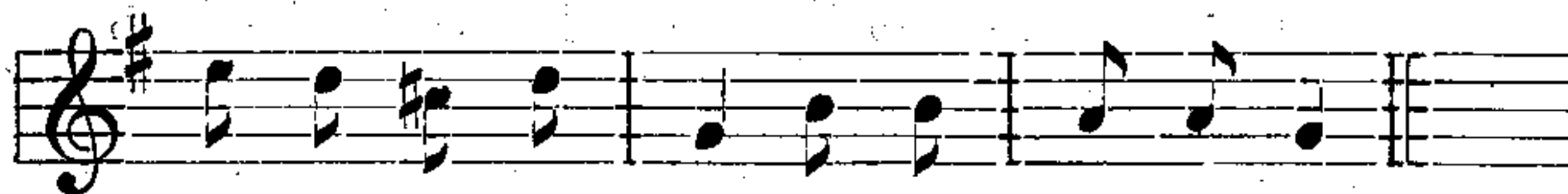
453.

Z Karlovic.

Bart. II. 303.

Lí-ste-čku z ja-vo-ra, spadnúls mně do dvo-ra, ne-budu sa

mi-lá žé-niř, až bu-de po-ho-da.

[: Lístečku z javora, spadnúls mně do dvora:]
nebudu sa miřá ženiř, až bude pohoda.

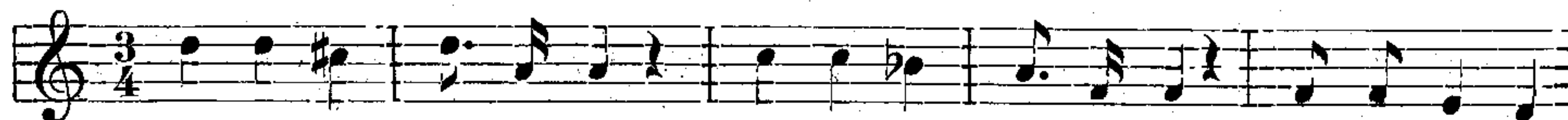
[: Lístečku z osiky, spadnúls mně do vyky, :]
nebudu sa miřá ženiř až budu veliký.

[: Lístečku z jasena spadnúls mně do sena, :]
nebudu sa miřá ženiř, až bude potřeba.

454.

Z Hutiska.

Bart. II. 302.

Volně.

Lí-ste-ček z Ja-vo-ra spadnuř mně do dvora, kterak na tě

za-po-me-nu, pa-nen-ko svobodná.

Lísteček z javora
spadnuř mně do dvora,
kterak na tě zapomenu,
panenko svobodná.

Lísteček dubový
spadnuř mně do vody,
kterak na tě zapomenu,
synečku svobodný.

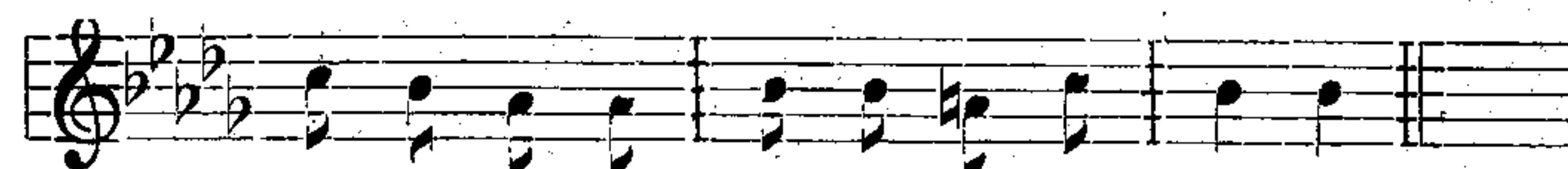
XI. Věrnost.

455.

Z Líšně.

Mám já za-hrád-ko, v ní sem květin-ke sá-zel, jedno sem si

za-mi-lo-val, dro-hý sem ve-há-zel.